

ISTJ - INSPEKTOR

Motto życiowe: Najpierw obowiązki.

Człowiek, na którego zawsze można liczyć. Ułożony, punktualny, słowny, sumienny, odpowiedzialny - „solidna firma”. Analityczny, metodyczny, systematyczny i logiczny. Odbierany jako powściągliwy, chłodny i poważny. Ceni spokój, stabilizację i porządek. Nie przepada za zmianami. Lubi jasne zasady i konkretne reguły. Pracowity i wytrwały, potrafi doprowadzać sprawy do końca. Perfekcjonista. Stara się mieć nad wszystkim kontrolę. Oszczędny w pochwałach. Nie docenia wagi uczuć i emocji innych ludzi.

Naturalne skłonności inspektora:

- Źródło energii życiowej: świat wewnętrzny.
- Przystawianie informacji: zmysły.
- Podejmowanie decyzji: rozum.
- Styl życia: zorganizowany,

Podobne typy osobowości:

- Praktyk
- Administrator
- Animator

Dane statystyczne:

- Inspektorzy stanowią 6 - 10% populacji.
- Wśród inspektorów przeważają mężczyźni (60%).
- Krajem odpowiadającym profilowi inspektora jest Szwajcaria¹.

Kod literowy

Uniwersalny kod literowy inspektora w jungowskich typologiach osobowości to ISTJ.

Inspektorzy są cierpliwi, wytrwali, sumienni i pracowici. Mają naturalne zamiłowanie do porządku i dobrej organizacji. Zawsze towarzyszy im poczucie obowiązku. Lubią jasno sprecyzowane zadania i konkretne wytyczne. Postrzegają świat oraz swoje otoczenie jako swoisty system, którego stabilność i dobre funkcjonowanie zależy od przestrzegania reguł i podporządkowania się obowiązującym zasadom.

Organizacja

Inspektorzy lubią, gdy wszystko działa „jak należy”. Dokonują nieustannej inspekcji wszystkiego, co ich otacza (stąd określenie tego typu osobowości). Szybko dostrzegają braki, błędy i usterki. Potrafią doprowadzać sprawy do końca. Ukończone zadanie daje im satysfakcję i pozwala w pełni oddać się następnym obowiązkom. Nie lubią nieuregulowanych zobowiązań, niewykonanych zadań i niezapłaconych rachunków. Zaburzają im one spokój.

Lubią uporządkowane, stabilne życie i czerpią radość z małych, prostych rzeczy. Dobrze gospodarują swoim czasem - często trzymają się stałego, określonego planu dnia. Pracują w uporządkowany i systematyczny sposób. Notują zadania do wykonania i skrupulatnie sprawdzają, czy któregoś nie przeoczyli. Rzadko bywają nieprzygotowani lub czymś zaskoczeni. Posiadając plan działania, czują się

bezpiecznie i są gotowi stawiać czoła różnym obowiązkom i wyzwaniom. Nie lubią zmian, szczególnie takich, które mają duży wpływ na ich życie.

Odpowiada im prosty i naturalny styl życia. Cenią stabilizację, bezpieczeństwo i unikają ryzykownych przedsięwzięć. Wolą rozwiązywać aktualne, bieżące problemy, niż zajmować się przewidywaniem potencjalnych problemów w przyszłości. Lubią rzeczy konkretne, uchwytnie i namacalne.

Komunikacja

Dyskutując z ludźmi, odwołują się do faktów, twardych danych i logiki, co w połączeniu z postawą pewności siebie sprawia, że potrafią ich przekonywać do swoich racji (nawet będąc w błędzie!). Z zasady zakładają, że racja jest po ich stronie. Trudno im dopuścić do siebie myśl, że - choćby częściowo mogą się mylić. Nie starają się jednak dowodzić swoich racji za wszelką cenę. Widząc, że mogłoby to doprowadzić do konfliktu, są w stanie zrezygnować z konfrontacji.

W oczach innych ludzi

Przez otoczenie postrzegani są jako odpowiedzialni, rozsądni, uprzejmi i uczciwi ludzie, na których zawsze można liczyć. Ich rzetelność, słowność i punktualność wzbudza powszechny szacunek. Uważani są jednak za osoby, do których trudno się zbliżyć. Ich małomówność sprawia, że niełatwo ich poznać i odgadnąć, co czują i myślą. Często są odbierani jako powściągliwi, chłodni i poważni. Niektórzy czują się nieswojo w ich obecności. Inspektorzy bowiem często (nieświadomie) wzbudzają w innych poczucie niższości, a nawet winy, i wywołują reakcje obronne.

Innym problemem może być ich sceptycyzm i nieufność wobec nowych pomysłów oraz idei. Oczekują od innych dowodów na to, że proponowane zmiany lub nowe rozwiązania mają sens. Rozmawiając z inspektorami, niektórzy czują się jak na przesłuchaniu. Wielu ludzi drażni również ich perfekcjonizm, drobiazgowość, chęć sprawowania nad wszystkim kontroli oraz przekonanie, że zawsze mają rację.

Estetyka

Inspektorzy nie mają potrzeby otaczania się luksusem i podążania za najnowszymi trendami. Skupiają się na walorach użytkowych przedmiotów – preferują rzeczy proste, praktyczne oraz tanie w eksploatacji. Cenią ich niezawodność, trwałość i wytrzymałość. Nie lubią wymyślnych dekoracji, przepych i udziwnień. Ich domy, mieszkania i miejsca pracy są zwykle zadbane, funkcjonalne i gustownie urządzone. Inspektorzy ubierają się raczej tradycyjnie i stronią od eksperymentów oraz ekstrawagancji. Nie są w stanie zrozumieć ludzi kupujących ubrania czy przedmioty tylko dlatego, że są modne.

Percepcja i decyzje

Polegają na pięciu zmysłach i nie kierują się emocjami, chwilowymi odczuciami lub impulsami. Decyzje podejmują w racjonalny i logiczny sposób, opierając się na „twardych danych” i faktach. Potrafią w jasny i przekonujący sposób wyrażać swoje poglądy (chętnie czynią to na piśmie). Ich wewnętrzny świat jest dla nich ważniejszy od świata zewnętrznego. Zwykle czują się samowystarczalni - zakładają, że inni ludzie nie mają im zbyt wiele do zaoferowania. Trudno im też zrozumieć poglądy i zachowania, które znacznie różnią się od ich własnych.

Odpoczynek

Inspektorzy są oddani pracy, potrafią jednak znajdować czas na relaks. Pomaga im w tym ich dobra organizacja. Do wypoczynku podchodzą w taki sam sposób, jak do innych zadań. Ich czas wolny jest

dobrze zorganizowany. Urlop planują w świadomy i przemyślany sposób, pozostawiając niewiele przestrzeni na niespodzianki lub improwizację.

W obliczu stresu

W naturalny sposób próbują bronić się przed stresującymi sytuacjami. De facto są lepsi w unikaniu stresu niż w radzeniu sobie z nim. W okresach szczególnego napięcia kreślą w myślach różne czarne scenariusze: wyobrażają sobie bankructwo swojej firmy, utratę pracy, chorobę (własną lub bliskich); obwiniają się o to, że nie wykonali czegoś tak, jak należało, lub ogarnia ich poczucie własnej niekompetencji i paraliżu decyzyjnego. Pod wpływem długotrwałego stresu mogą tracić - tak charakterystyczny dla nich - spokój ducha oraz zdolność do chłodnej i logicznej oceny sytuacji. Mogą również doświadczać przyływów nostalgii.

Ważnym spoiwem relacji międzyludzkich jest dla inspektorów odpowiedzialność i lojalność, a swoje przywiązanie i miłość wyrażają poprzez działanie. Z natury nie dostrzegają emocjonalnych potrzeb innych ludzi. Trudności sprawia im też wyrażanie własnych uczuć. Często ratuje ich jednak silne poczucie obowiązku - uświadamiając sobie potrzeby innych i traktując ich zaspokaja- nie jako swoją powinność, potrafią okazywać im zainteresowanie i troskę. Nie przepadają za spotkaniami czysto towarzyskimi, lubią jednak uroczystości o charakterze rodzinnym. Podtrzymywanie rodzinnych tradycji stanowi dla nich wielką wartość. W rodzinnym gronie lub wśród przyjaciół potrafią żartować i zabawiać innych rozmową. Są wyjątkowo lojalni - wobec firmy, rodziny i przyjaciół. Często angażują się w życie swojej dzielnicy lub miejscowości. Praca, dom i lokalna społeczność to dla inspektorów najważniejsze miejsca.

Wśród przyjaciół

Dobrze czują się wśród ludzi, ale nie lubią być w centrum uwagi. Z natury są oszczędni w słowach, a intensywne rozmowy ich wyczerpują. Potrzebują chwil wyciszenia i samotności, aby odpocząć i móc przemyśleć bieżące sprawy. Inspektorzy są zwykle postrzegani jako bardzo poważni ludzie, przyjaciele znają ich jednak z innej strony - jako tych, którzy w gronie bliskich im osób potrafią się dobrze bawić i żartować. Przyjacielskie relacje są dla nich bardzo ważne, pieczołowicie je pielęgnują, wkładają w nie wiele energii i są gotowi do poświęceń (rodzina pozostaje jednak zawsze na pierwszym miejscu). Najczęściej przyjaźnią się z praktykami, administratorami, strategami oraz innymi inspektorami. Drażni ich z kolei beztrudne podejście entuzjastów, idealistów oraz doradców. Awersja ta jest zresztą odwzajemniona (inspektorzy wydają im się zbyt powściągliwi, sztywni i konserwatywni).

W małżeństwie

Troskę o najbliższych, o ich bezpieczeństwo i materialne potrzeby inspektorzy traktują jako swój oczywisty obowiązek. Zobowiązania, obietnice i przyrzeczenia stanowią dla nich świętość. W taki sam sposób traktują ślubowanie: póki nas śmierć nie rozłączy". Ich małżeństwa są zwykle związkami na całe życie.

Inspektorzy nie mają zbyt wielkich potrzeb emocjonalnych, nie oczekują od żon/mężów ciepłych słów, komplementów, czułych gestów i z natury nie dostrzegają takich potrzeb u innych. Mają problemy z okazywaniem ciepła oraz uczuć. Miłość i przywiązanie wyrażają poprzez konkretne, praktyczne działania (inspektorzy należą do tych, którzy kupują bliskim praktyczne prezenty). Naturalnymi kandydatami na mężów/żony inspektorów są osoby o pokrewnych typach osobowości: praktycy, administratorzy lub animatorzy. W takich związkach łatwiej jest budować wzajemne zrozumienie oraz harmonijne relacje. Doświadczenie uczy jednak, że ludzie są w stanie tworzyć udane, szczęśliwe związki także mimo oczywistej - zdawałoby się - typologicznej niezgodności. Co więcej, różnice między małżonkami mogą dodawać takim relacjom dynamiki i przyczyniać się do rozwoju osobistego (wielu

osobom perspektywa ta wydaje się atrakcyjniejsza od wizji harmonijnego związku, w którym zawsze panuje zgoda oraz pełne, wzajemne zrozumienie). Pracowitość i solidność inspektorów budzi szacunek bliskich i otoczenia. Ich sukcesy zawodowe mają jednak swój koszt - inspektorzy zwykle traktują pracę jako jeden z życiowych priorytetów. Nie potrafią też całkowicie oddzielić jej od życia prywatnego. Innym potencjalnym problemem w relacjach z naj- bliższymi bywa ich bezpośredniość. Zdarza się, że ranią swoich parterów swoimi krytycznymi uwagami, nie zdając sobie nawet z tego sprawy. Zwykle nie potrafią wczuć się w sytuację innych i przewidzieć, że dane zachowania lub słowa mogą sprawiać im przykrość. Inspektorzy pragną w jak najlepszy sposób wypełniać wszelkie społeczne role (dzieci, mężów/żon, przyjaciół, rodziców, współpracowników). Poczucie obowiązku zawsze motywuje ich do działania, dlatego sukces w każdej dziedzinie ich życia zależy od tego, czy potraktują daną sprawę jako swój obowiązek. Gdy uznają, że zaspokajanie emocjonalnych potrzeb bliskich jest ich obowiązkiem, dołożą wszelkich starań, aby go jak najlepiej wypełnić.

Jako rodzice

Inspektorzy są bardzo sumiennymi i oddanymi rodzicami. Są gotowi do poświęceń i dokładają wszelkich starań, aby ich dzieci wychowywały się w dobrej i zdrowej atmosferze oraz aby im niczego nie brakowało. Starają się zapewnić im bezpieczną i stabilną przyszłość. Traktują to jako naturalny więzek i starają się z niego jak najlepiej wywiązać. Uczą dzieci wypełniania społecznych ról oraz przestrzegania obowiązujących norm i tradycji. Oczekują od nich szacunku i nie tolerują nieposłuszeństwa oraz łamania ustalonych reguł. Z reguły mają wysokie wymagania i potrafią być surowi. Stosowanie wychować dzieci na porządnym i odpowiedzialnym ludzi. Stosowanie dyscypliny traktują jako naturalną powinność - jako środek pomagający wychować dzieci na porządnym i odpowiedzialnym ludzi. Będąc szczodrzy w krytyce, inspektorzy są jednocześnie oszczędni w pochwałach wobec dzieci. Zwykle nie dostrzegają też ich emocjonalnych potrzeb i nie okazują im wystarczająco wiele ciepła. Może to doprowadzić nie tylko do wytworzenia dystansu na linii dziecko - rodzic, ale także do wielu poważnych problemów emocjonalnych u dzieci. Na szczęście wielu inspektorów uświadamiając sobie potrzeby swoich dzieci - zaczyna traktować zachęty i „pozytywne wzmocnienia” jako jedno z ważnych, rodzinnych zadań, a to w naturalny sposób motywuje ich do działania. Ustalone przez inspektorów domowe normy i zasady oraz konsekwencja w ich egzekwowaniu są często postrzegane przez dzieci (szczególnie w okresie dojrzewania) jako opresyjne, zapewniają im jednak poczucie bezpieczeństwa oraz przyczyniają się do ich społecznego rozwoju. Po latach doceniają one rodziców inspektorów za to, że zapewnili im bezpieczny dom, uczyli odpowiedzialnego postępowania, troszczyli się o ich przyszłość i zawsze byli gotowi do poświęceń.

Inspektorzy potrafią wykonywać zadania wymagające przestrzegania skomplikowanych procedur, wypełniania formularzy i obcowania z dużą ilością danych liczbowych. Na pierwszym miejscu zawsze stawiają obowiązki. Nie potrafią odpoczywać lub oddawać się przyjemnościom, gdy mają do wykonania jakieś ważne zadanie.

W zespole

Lubią pracować samodzielnie i być oceniani na podstawie własnych osiągnięć. Jeśli wymaga tego sytuacja, potrafią jednak pracować w grupie (najchętniej z ludźmi, którzy - podobnie jak oni - są dobrze zorganizowani i pragną jak najlepiej wywiązywać się ze swoich obowiązków). Cenią przełożonych, którzy udzielają podwładnym wsparcia i przekazują im o wysoki standard pracy oraz zwracają uwagę na szczegóły i detale, które jasne wytyczne dotyczące realizacji zadań. Jako członkowie zespołu dbają angażują się w pracę i nie utożsamiają się z celami firmy. Źle czują się wśród umykają uwadze innych pracowników. Nie mogą zrozumieć osób, które nie ludzi, którzy są emocjonalni, drażliwi lub tracą czas na zbędne dyskusje. Nie rozumieją tych, którzy świadomie łamią

przepisy, nie dotrzymują słowa, nie oddają pożyczonych rzeczy, nie wypełniają obowiązków lub wypowiadają się na tematy, o których nie mają pojęcia.

Styl pracy

Inspektorzy skrupulatnie planują pracę i konsekwentnie doprowadzają sprawy do końca. Wytrwale dążą do celu, nie zrażając się przeciwnościami i trudnościami, które zniechęciłyby wielu innych. Nie są w stanie świadomie wykonywać pracy poniżej swoich możliwości. Po zakończeniu zadania często żałują, że nie wykonali go jeszcze lepiej.

Lubią postępować zgodnie z instrukcją, która krok po kroku określa, co i jak należy wykonać. Cenią sprawdzone procedury i wypróbowane sposoby działania. Przekonując innych do jakiegoś rozwiązania, często odwołują się do tradycji i wcześniejszych doświadczeń („zawsze robiliśmy to w taki sposób”). Nie przepadają za abstrakcyjnymi teoriami i ogólnymi koncepcjami, z których nie płyną jasne, praktyczne wnioski. Nie lubią też zadań, które są zupełnie odmienne od tego, co robili wcześniej, i których nie można rozwiązać na podstawie wcześniej zebranych doświadczeń. Źle znoszą radykalne zmiany. Preferują zmiany stopniowe lub ewolucyjne. Z natury są niechętni nowościom i eksperymentom. Dają się jednak przekonać do nowych metod lub rozwiązań, jeśli na ich korzyść przemawiają niezbita dowody lub jeśli rozwiązania te sprawdziły się już w innych miejscach.

Zadania

Gdy powierzy im się jakieś zadanie, można być pewnym, że wykonają je zgodnie z poleceniem i na czas (zazwyczaj przed czasem). Zobowiązania, obietnice i terminy to dla nich świętość. Pracując nad powierzonym zadaniem, zwykle nie szczczędzą czasu i energii, a nawet zdrowia. Ich przełożeni, współpracownicy i kontrahenci wiedzą, że można na nich polegać. Sami inspektorzy z nawet gdy już są przeciążeni, rzadko odmawiają przyjęcia kolejnych zadań. Swoje zaangażowanie traktują jako coś zupełnie naturalnego. Nie zabiegają o nagrody, pochwały i nie afiszują się swoimi osiągnięciami. Często nie zdają sobie nawet sprawy z tego, że dokonali czegoś wielkiego.

Jako przełożeni

Ich zaangażowanie, pracowitość i solidność często torują im drogę do awansów. Nierzadko trafiają oni na kierownicze stanowiska. Jako przełożeni ustalają czytelne zasady i wyznaczają podwładnym precyzyjnie określone zadania. Nie tolerują jakichkolwiek przejawów marnotrawstwa i nieefektywności. Drażni ich niesumienność, niesolidność i lekceważenie obowiązków. Wobec mało wydajnych i słabych pracowników potrafią podejmować radykalne kroki.

Firmy

Inspektorzy dobrze odnajdują się w instytucjach o długiej tradycji, mających ugruntowaną pozycję i ustalony porządek. Cenią firmy zapewniające pracownikom bezpieczeństwo i stabilność finansową, doceniające ich oddanie, wysiłek i staż pracy. Często można ich spotkać w instytucjach rządowych, dużych korporacjach i służbach mundurowych.

Inspektorzy, podobnie jak inne typy osobowości, mają potencjalnie mocne i słabe strony. Potencjał ten może zostać zagospodarowany w rozmaity sposób. Szczęście osobiste i spełnienie zawodowe inspektorów zależy od tego, czy wykorzystają oni szanse związane z ich typem osobowości oraz stawią czoła czyhającym na nich zagrożeniom. Oto PODSUMOWANIE owych szans i zagrożeń:

Potencjalnie mocne strony

Inspektorzy mają zamiłowanie do porządku i szanują tradycję oraz zasady. Są słowni, lojalni i

niezawodni - bardzo poważnie traktują wszelkie zobowiązania. Troszczą się o rodzinę i są gotowi do poświęceń dla najbliższych. Wzbudzają szacunek swoją solidnością, punktualnością i terminowością. Szybko dostrzegają braki, błędy i uchybienia. Są bardzo pracowici, nie zniechęcają się przeciwnościami i doprowadzają sprawy do końca. Dzięki tej postawie zwykle osiągają zamierzone cele. Potrafią wykonywać prace wymagające przestrzegania licznych procedur, przetwarzania wielu danych oraz wykonywania wielu rutynowych czynności.

Chętnie dzielą się swoją wiedzą i doświadczeniem z innymi ludźmi, pomagając im w rozwiązywaniu konkretnych problemów. Potrafią w zrozumiały, rzeczowy sposób wyrażać swoje myśli i przekonywać innych do swoich racji. Dobrze radzą sobie w sytuacjach konfliktowych. Są również otwarci na konstruktywną krytykę ze strony innych osób - nie sprawia im ona przykrości i nie traktują jej jako ataku na ich osobę, a jednocześnie nie dają się łatwo odwieść od swoich przekonań i poglądów. Gdy to konieczne, potrafią dyscyplinować innych i w otwarty sposób zwracać im uwagę. Dobrze radzą sobie z zarządzaniem pieniędzmi.

Potencjalnie słabe strony

Inspektorzy mają problemy z odczytywaniem odczuć innych ludzi i dostrzeganiem ich emocjonalnych potrzeb. Z natury są oszczędni w pochwałach i mają trudności z wyrażaniem miłości oraz uczuć. Ich pragnienie porządkowania i sprawdzania wszystkiego bywa męczące dla współpracowników oraz bliskich. Zakładają, że zawsze mają rację, przez co przedwcześnie przekreślają alternatywne rozwiązania oraz inny punkt widzenia. Trudno im patrzeć na problemy z szerszej perspektywy i rozumieć poglądy inne niż ich własne. Często z góry odrzucają opinie innych ludzi, nie próbując ich nawet wysłuchać. W obliczu problemów mają skłonności do obwiniania innych.

Źle znoszą zmiany i nowe sytuacje. Ich naturalne zamiłowanie do sztywnego trzymania się wytycznych, instrukcji i procedur bywa w wielu sytuacjach ograniczeniem. Skłonność do polegania na wcześniejszych doświadczeniach i sprawdzonych rozwiązaniach staje się przeszkodą w przypadku zetknięcia się z nowymi zadaniami, wymagającymi nietypowego podejścia.

Rozwój osobisty inspektorów zależy od tego, w jakim stopniu wykorzystają oni swój naturalny potencjał i przezwyciężą zagrożenia związane z ich typem osobowości. Poniższe praktyczne wskazówki stanowią swoisty dekalog inspektora.

Nie skazuj innych na domysły

Mów ludziom, jak się czujesz i co przeżywasz. Wyrażaj swoje emocje. Pomożesz w ten sposób swoim współpracownikom i bliskim. Cokolwiek powiesz, zazwyczaj będzie to lepsze od milczenia.

Patrz na problemy z szerszej perspektywy

Staraj się dostrzegać szerszy kontekst, próbuj patrzeć na problemy pod różnym kątem – oczami różnych ludzi. Zasięgaj opinii innych, rozważaj różne punkty widzenia i bierz pod uwagę różne aspekty sprawy.

Doceniaj twórcze pomysły

Opieranie się wyłącznie na faktach i twardych danych niesie ze sobą szereg ograniczeń. Wiele problemów można rozwiązać tylko dzięki twórczym pomysłom, nowatorskim metodom, a nawet intuicji.

Pozostaw niektóre sprawy naturalnemu biegowi

Nie uda Ci się mieć wszystkiego pod kontrolą i nie dasz rady nad wszystkim zapanować. Zostaw mniej ważne sprawy naturalnemu biegowi. Odłóż mniej pilne decyzje. Przestań na siłę reformować innych ludzi. Dzięki temu zaoszczędzisz wiele energii i unikniesz frustracji.

Mniej krytykuj, więcej chwal

Bądź bardziej powściągliwy w krytykowaniu i bardziej hojny w docenianiu oraz chwaleniu innych ludzi. Okazuj innym ciepło i wykorzystuj każdą okazję, aby powiedzieć im coś miłego. Zobaczysz różnicę i będziesz zaskoczony!

Otwórz się na ludzi

Otwarcie się na innych nie musi oznaczać rezygnacji z własnych przekonań i poglądów. Nie zakładaj, że nie mają oni nic ciekawego do zaoferowania. Zanim odrzucisz cudze pomysły lub poglądy, dobrze je poznaj i postaraj się je zrozumieć. Traktuj innych „po ludzku”. Ludzie nie chcą być postrzegani wyłącznie jako części systemu lub trybiki w maszynie. Pragną, aby zauważano ich emocje, uczucia i pasje. Spróbuj więc wczuć się w ich sytuację i zrozumieć, co przeżywają, co ich pasjonuje, co niepokoi, czego się obawiają... Uwierz, że świat nie jest czarno-biały. Sprawy mogą być bardziej złożone, niż Ci się wydaje. Problemy mogą być spowodowane nie tylko przez innych, ale także przez Ciebie (choćby częściowo). Racja nie zawsze musi być po Twojej stronie. Weź to pod uwagę, zanim zaczniesz oskarżać innych ludzi lub wytykać im błędy.

Nie sprzeciwiaj się zmianom

Nie odrzucaj z góry pomysłów, które mogą spowodować zmianę lub podważyć obecny porządek. Czyniąc to, zaprzepaścisz szanse na rozwój i pozbawisz się wielu wartościowych doświadczeń. Zmiany zawsze niosą za sobą pewne ryzyko, ale zwykle jest ono mniejsze, niż się spodziewasz.

Nie „przesłuchuj” ludzi

Gdy rozmawiasz z innymi, nie zasypuj ich pytaniami. Niektórzy mogą odnieść wrażenie, że ich przesłuchujesz.

1Nie znaczy to, że wszyscy mieszkańcy Szwajcarii należą do tego typu osobowości, jednak to społeczeństwo - jako całość - posiada wiele cech charakterystycznych dla inspektora.

From:

<https://wiki.madenet.pl/> - **Moje wiki**

Permanent link:

https://wiki.madenet.pl/doku.php?id=testy_psychologiczne:16_typow_osobowosci:inspektor&rev=1717412465

Last update: **2024/06/03 13:01**

